

7. kapitola

Snídaně s příšerou

Odněkud se vynořil Grizzly a prohlédl si škrábnec na našem stanu.

„Ničeho se nebojte, skautíci!“ překřikoval lomoz vrtulníku. „To neznamená, že tady byla nějaká příšera! Možná že o plachtu zachytila větev. V noci totiž pořádně foukalo a vy jste si postavili stany hned vedle trnitého křoví.“

Když helikoptéra konečně přistála, zavolal nahlas, aby to všichni v táboře slyšeli: „A teď pojďme Divocha Sama pořádně přivítat, jak se na Grizzlyho lesní tábor patří!“ Netrvalo dlouho a listy rotoru pruhovaného vrtulníku se dočily.

Když Divoch Sam vysedl, všichni zatleskali. Sklonil se, aby hlavou nevrátil do vrtule, a šoural

Vtom jsme všichni uslyšeli výkřik. Kluk, který zařval, stál přímo za mnou a za Pradeepem a zíral na klopky našeho stanu. Včera večer jsem si toho nevšiml, ale přímo vepředu na plachtě bylo cosi, co vypadalo jako stopy po drápech nějakého zvířete. „Příšera z Lopušáku!“ zaječel. „Byla tady!“

